

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย, กรมการปกครอง.สำนักบริหารการทะเบียน ก. “ข้อมูลจำนวนประชากรตำบลแม่ตาว.” 8 พฤศจิกายน 2548.
- จิราภรณ์ ไชยรัตน์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรินทร์ สมภู. (2540). การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ของสตรีที่มีโคลอสโตมีชนิดถาวร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และทัศนาทองภักดี. (2543). รายงานการวิจัยสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิขิต กาญจนภรณ์. (2525). พื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลออ หุตางกูร. (2534). หลักพื้นฐานเพื่อการพยาบาล ชีว-จิต-สังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย รังสิต.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร รรณ โคตรจรัส. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูทิตย์ ปานปรีชา. (2540). ปรับตัวปรับใจสู้วัยเกษียณ. มติชน, 17. ข้อเสนอแนะการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ. http://www.oppo.opp.go.th/older_data/webpages/workoppo2/house_older%20030653.pdf

มัลลวีร์ อุดุลวัฒนศิริและวริศรา ศรีสวัสดิ์ (2538).
ปัญหาการปรับตัวและวิธีแก้ไขของนักเรียน ประถมศึกษา. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศุภลัดน์ จารุรัตน์และคณะ. (2532). การปรับตัวและสุขภาพจิต. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พนิดา สุจิตกุลธรร . (2538) .
การปรับตัวของแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอจากการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยี :
ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมปั่นด้าย-ทอผ้า และอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุบลรัตน์ เพ็งสถิต . (2 5 4 6) . ก า ร อ บ ร ม เ ลื ย ง ดู
ก า ร บ ร ร จู ง า น ต า ม ชั้ น พั ต ฒ น า ก า ร แ ล ะ พ ฤ ต ิ ก ร ร ม
การพึ่งตนเองของนักศึกษาามวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร :
คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วัชรเชิยกุลและเทิดชาย ช่วยบำรุง . (2 5 6 0) .
พฤติกรรมการท่องเที่ยวของท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ .
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ปี ที่ 8
ฉบับที่ 1 (มกราคม- มิถุนายน 2560).

วรวินท์ สุวัณ ฒ เขมรัฐ และคณะ. (2547). โรงเรียนปีนผาไทยก้าวใหม่ของวงการท่องเที่ยว
เชิงกีฬา. Annual of international Thai Tourism Journal 2016.

รัชพร จันท์สว่าง. (2546). ความหมายของนักท่องเที่ยว. ภาควิชารัฐศาสนศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย ประชานันท์ และคณะ (2 5 5 0) .
พฤติกรรม การบริโภคนผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของ
นักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และอุบลราชธานี
: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).

พรวลัย จีระออน . (2 5 4 7) .
ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการโรงแรมในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาปัญหาพิเศษ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ซิกมันด์ ฟรอยด์ S. M. Freud. แปลโดย กิตติกร มีทรัพย์. (2531).
ทฤษฎีแรงจูงใจของฟรอยด์. กรุงเทพฯ : สมิต.

Coleman, J. S. (1981). **“Cognitive Outcomes in Public and Private Schools,”**
Sociology of Education.

Roy, C., & Andrew, H. A. (1991). **The Roy Adaptation Model** : The Definitive
Statement. Connecticut: Appleton & Lange.

_____. (1999). **The Roy Adaptation Model (2nd ed.)**. Connecticut: Appleton &
Lange.